BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 15 d.*

„REACH — Medžiagos registracijos mokestis — Labai mažoms, mažoms ir vidutinėms įmonėms taikomas mokesčio sumažinimas — Pateiktoje informacijoje padaryta klaida dėl įmonės dydžio — Rekomendacija 2003/361/EB — Sprendimas, kuriuo nustatomas administravimo mokestis — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-587/14

Crosfield Italia Srl, įsteigta Veronoje (Italija), atstovaujama advokato M. Baldassarri,

ieškovė,

prieš

Europos cheminių medžiagų agentūrą (ECHA), iš pradžių atstovaujamą M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka ir E. Maurage, vėliau – M. Heikkilä, J.-P. Trnka ir E. Maurage, padedamų advokato C. Garcia Molyneux,

atsakovę,

dėl, pirma, pagal SESV 263 straipsnį grindžiamo prašymo panaikinti 2014 m. gegužės 28 d. ECHA sprendimą SME(2013) 4672, kuriame nustatyta, kad ieškovė netenkina mažoms įmonėms numatyto mokesčio sumažinimo taikymo sąlygų ir jai nustatytas administravimo mokestis, antra, SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti sąskaitas faktūras, kurias ECHA išrašė po Sprendimo SME(2013) 4672 priėmimo,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai F. Dehousse (pranešėjas) ir A. M. Collins,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. gruodžio 16 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2010 m. rugsėjo 9 ir 29 d. ieškovė *Crosfield Italia Srl* pateikė kelių medžiagų registracijos paraišką pagal 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantį Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantį Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1).

2 Vykstant registracijos procedūrai ieškovė nurodė, kad ji yra „maža įmonė“, kaip tai suprantama pagal 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendaciją 2003/361/EB dėl labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003, p. 36). Ši informacija jai leido pasinaudoti už kiekvieną registracijos dokumentaciją privalomo sumokėti mokesčio, numatyto Reglamento Nr. 1907/2006 6 straipsnio 4 dalyje, sumažinimu. Pagal to paties reglamento 74 straipsnio 1 dalį minėtas mokestis nustatytas 2008 m. balandžio 16 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 340/2008 dėl Europos cheminių medžiagų agentūrai mokėtinų mokesčių pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 107, 2008, p. 6). Reglamento Nr. 340/2008 I priede nurodomi mokesčių, kurie turi būti sumokėti pateikiant registracijos dokumentaciją pagal Reglamento Nr. 1907/2006 6 straipsnį, dydžiai ir labai mažoms, mažoms ir vidutinėms įmonėms taikomi sumažinimai. Be to, pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį, jei fizinis ar juridinis asmuo, kuris teigia turįs teisę mokėti sumažintą mokestį arba būti atleistas nuo mokesčio, negali įrodyti, kad turi teisę mokėti sumažintą mokestį arba jo nemokėti, Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA) renka visą mokestį ir administravimo mokestį. Šiuo klausimu 2010 m. lapkričio 12 d. ECHA valdančioji taryba priėmė Sprendimą MB/D/29/2010 dėl paslaugų, už kurias mokamas mokestis, klasifikavimo (toliau – Sprendimas MB/D/29/2010). To sprendimo, iš dalies pakeisto 2013 m. vasario 12 d. ECHA valdančiosios tarybos sprendimu MB/21/2012/D, 2 straipsnyje ir prie jo pridėtoje 1 lentelėje nurodyta, kad Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalyje numatyto administravimo mokesčio dydis didelei įmonei yra 19 900 eurų, vidutinei įmonei – 13 900 eurų, mažai įmonei – 7 960 eurų.

3 2010 m. rugsėjo 9 ir 29 d. ECHA išrašė dvi 9 300 eurų sąskaitas faktūras (Nr. 10007578 ir 10004921). Pagal klostantis faktinėms aplinkybėms galiojusį Reglamento Nr. 340/2008 I priedą tokia sąskaitos faktūros suma atitiko mokestį, kurį maža įmonė privalo sumokėti už bendrą cheminių medžiagų, kurių kiekis yra didesnis nei 1 000 tonų, registracijos dokumentaciją.

4 2013 m. vasario 11 d. ECHA paprašė ieškovės pateikti tam tikrus dokumentus tam, kad patikrintų jos pateiktą informaciją, kurioje ji nurodė esanti maža įmonė.

5 2014 m. gegužės 28 d. po pasikeitimo dokumentais ir elektroniniais laiškais ECHA priėmė Sprendimą SME(2013) 4672 (toliau – ginčijamas sprendimas). Tame sprendime ECHA nusprendė, kad ieškovė turi būti laikoma didele įmone ir privalo sumokėti atitinkamą mokestį. Šiomis aplinkybėmis ECHA informavo ieškovę, kad jai bus išrašyta, pirma, sąskaita faktūra sumai, kuri lygi jos iš pradžių sumokėtų mokesčių ir galiausiai mokėtinų mokesčių skirtumui, ir sąskaita faktūra dėl 19 900 eurų administravimo mokesčio sumokėjimo.

6 2014 m. rugpjūčio 4 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 1907/2006 91 ir 92 straipsniais, ECHA Apeliacinei komisijai pateikė skundą dėl ginčijamo sprendimo.

7 2014 m. gruodžio 8 d. ECHA Apeliacinė komisija nusprendė sustabdyti skundo nagrinėjimą ir palaukti Bendrojo Teismo sprendimo šioje byloje.

Procesas ir šalių reikalavimai

8 Ieškovė pareiškė šį ieškinį; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. rugpjūčio 6 d. Šis ieškinys pareikštas vienoje iš susijusių bylų.

9 Pirmoji susijusi byla yra 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo dėl panaikinimo *Spraylat / ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849) dalykas.

10 Taikant 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, 2015 m. sausio 8 d. šalių buvo paprašyta pateikti pastabas dėl galimos 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Spraylat / ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849) įtakos šiai bylai ir atsakyti į vieną klausimą. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

11 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu 2015 m. spalio 16 d. Bendrasis Teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių atsakyti į vieną klausimą ir pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytą terminą.

12 2015 m. gruodžio 16 d. posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

13 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo panaikinti, taigi pripažinti negaliojančiu, ginčijamą aktą ir atitinkamai pašalinti visas minėto sprendimo pasekmes, pavyzdžiui, panaikinti sąskaitas faktūras, išrašytas siekiant surinkti didesnį mokestį ir gauti tariamai mokėtinas baudas.

14 Per posėdį ieškovė atsisakė reikalavimų dalies, susijusios su sąskaitų faktūrų, išrašytų vykdant ginčijamą sprendimą, panaikinimu; apie tai buvo pažymėta posėdžio protokole.

15 ECHA Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl Bendrojo Teismo jurisdikcijos

16 ECHA pažymi, kad Apeliacinė komisija neturi kompetencijos nagrinėti šį ginčą, kuris jai taip pat buvo pateiktas, nes ginčijamas aktas nėra sprendimas, dėl kurio joje gali būti pateiktas skundas.

17 Ieškovė pažymi, kad šis ieškinys nereiškia, jog ji atsisako ECHA Apeliacinėje komisijoje pateikto skundo. Taip pat ieškovė per posėdį paaiškino mananti, kad Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nagrinėti šį ginčą.

18 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „pagal [SESV 263 straipsnį] Bendrajam Teismui arba Teisingumo Teismui gali būti pateiktas ieškinys dėl Apeliacinės komisijos priimto sprendimo, o tais atvejais, kai sprendimo negalima apskųsti Apeliacinei komisijai – dėl [ECHA] priimto sprendimo“.

19 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 1907/2006 91 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Apeliacinei komisijai „apskųsti galima tuos [ECHA] sprendimus, kurie buvo priimti pagal [Reglamento Nr. 1907/2006] 9, 20 straipsnius, 27 straipsnio 6 dalį, 30 straipsnio 2 ir 3 dalis bei 51 straipsnį“.

20 Tačiau ginčijamas sprendimas buvo priimtas ne pagal Reglamento Nr. 1907/2006 91 straipsnio 1 dalies nuostatas, o pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį ir Sprendimo MB/D/29/2010 2 ir 4 straipsnius. Taip pat reikia pažymėti, kad nei Reglamentas Nr. 340/2008, nei Sprendimas MB/D/29/2010 nebuvo priimti įgyvendinant Reglamento Nr. 1907/2006 91 straipsnio 1 dalies nuostatas.

21 Be to, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1907/2006 91 straipsnio 1 dalyje nurodytos to paties reglamento 9, 27, 30 ir 51 straipsnių nuostatos yra susijusios su sprendimais, kurie neturi ryšio su registruojančių įmonių mokėtinu mokesčiu.

22 Reglamento Nr. 1907/2006 20 straipsnyje nurodytos „[ECHA] pareigos“. Šio straipsnio 5 dalyje numatyta, kad „pagal [to] straipsnio 2 dalį priimti [ECHA] sprendimai gali būti apskundžiami vadovaujantis [Reglamento Nr. 1907/2006] 91, 92 ir 93 straipsniais“. To paties straipsnio 2 dalis susijusi su ECHA atliekamu kiekvienos registracijos dokumentacijos „išsamumo“ patikrinimu, įskaitant duomenis apie mokesčio sumokėjimą. Vis dėlto pažymėtina, kad taip tikrinant „nevertinama pateiktų duomenų ar pagrindimo kokybė arba atitikimas“. Be to, Reglamento Nr. 1907/2006 20 straipsnio 2 dalies trečioje ir ketvirtoje pastraipose numatyta, kad jei registracijos dokumentacija yra „neišsami“ ir jei „per nustatytą terminą registruotojas nepapildo registracijos dokumentacijos“, ECHA „ją atmeta“. Tačiau šiuo atveju, nepaisant to, kad ginčijamas sprendimas nėra pagrįstas Reglamento Nr. 1907/2006 20 straipsnio 2 dalimi, jame neatsisakyta registruoti nagrinėjamų medžiagų.

23 Todėl, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nagrinėti šį ieškinį, nepaisant to, kad ieškovė ginčijamą sprendimą taip pat apskundė ECHA Apeliacinei komisijai (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 16 d. Nutarties *Calestep / ECHA*, T-89/13, EU:T:2015:711, 16–22 punktus).

Dėl tam tikrų vykstant procesui nurodytų pagrindų priimtinumo

24 Atsakydama į 2015 m. sausio 8 d. klausimą, pateiktą taikant proceso organizavimo priemones (žr. šio sprendimo 10 punktą), ieškovė pažymėjo, kad pritaria Bendrajam Teismui, kuris 2014 m. spalio 2 d. Sprendime *Spraylat / ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849) nusprendė, jog Sprendimą MB/D/29/2010 reikia pripažinti neteisėtu dėl proporcingumo principo pažeidimo.

25 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą vykstant procesui negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Pagrindas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai išplečia anksčiau nurodytą pagrindą ir kuris glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtinu (žr. 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *Romana Tabacchi / Komisija*, T-11/06, EU:T:2011:560, 124 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

26 Tačiau šiuo atveju ieškovės pateiktas pagrindas yra naujas pagrindas, negrindžiamas teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Be to, šis naujas pagrindas neišplečia anksčiau nurodyto pagrindo.

27 Todėl darytina išvada, kad pagrindas, kurį ieškovė pateikė atsakydama į klausimą, pateiktą taikant 2015 m. sausio 8 d. proceso organizavimo priemones (šio sprendimo 10 punktas), ir kuriuo siekiama, kad Sprendimas MB/D/29/2010 būtų pripažintas neteisėtu dėl proporcingumo principo pažeidimo, yra nepagrįstas.

Dėl esmės

28 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo du ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su ginčijamo sprendimo motyvavimo stoka. Antrasis pagrindas iš esmės susijęs su nagrinėjamo atvejo faktinių aplinkybių vertinimo klaida.

29 Kaip pirmąjį pagrindą ieškovė nurodo, kad ginčijamame sprendime nenurodytos konkrečios priežastys, dėl kurių ji turėtų būti pripažinta didele įmone. Vienintelė nuoroda į ieškovės dydį pateikta prie 2013 m. lapkričio 19 d. ECHA rašto pridėtame dokumente „SME calculation report“. Iš šio dokumento matyti, kad nustatydama ieškovės dydį ECHA atsižvelgė ne tik į jos, bet ir į *Marchi Industriale SpA*, *Esseco Group Srl* (proporcingai *Marchi Industriale* turimai *Essemar SpA* kapitalo daliai) ir *Marfin Srl* apyvartą. Toks skaičiavimas, kaip matyti iš ieškovės argumentų, neturėjo jokio pagrindo. Visų pirma ieškovė teigia, kad ECHA neatsižvelgė į paaiškinimus, padarytus 2013 m. vasario 26 d. elektroniniame laiške. Be to, 2013 m. gruodžio 16 d. rašte ieškovė nurodė priežastis, dėl kurių nebuvo galima atsižvelgti į *Esseco Group* duomenis. 2014 m. gegužės 28 d. rašte ECHA tik priminė parametrus ir kriterijus, leidžiančius kvalifikuoti įmonę kaip MVĮ. Ieškovė negalėjo suprasti ECHA motyvų, kuriais ši vadovavosi priimdama ginčijamą sprendimą. Remiantis prie ginčijamo sprendimo pridėtais dokumentais negalima suprasti ir ECHA motyvų.

30 ECHA pabrėžia, kad pateikdama pirmąjį pagrindą ieškovė neužsimena apie tai, jog prie ginčijamo sprendimo pridėtas dokumentas, pavadintas „SME calculation report“. Ginčijamame dokumente šis dokumentas aiškiai paminėtas, kaip ir kiti priedai. Be to, 2013 m. vasario 26 d. ECHA adresuotame elektroniniame laiške ieškovė daro nuorodą tik į tam tikrus dokumentus. Akivaizdu, kad ginčijamame sprendime ECHA aiškiai rėmėsi dokumentais, kuriuos ieškovė jai perdavė 2013 m. vasario 26 d. Taip pat akivaizdu, kad iš ginčijamo sprendimo ir jo priedų ieškovė galėjo suprasti motyvus, kuriais ECHA vadovavosi, kai atsižvelgė į *Marchi Industriale* ir *Esseco Group* duomenis. ECHA priduria, kad pagal teismo praktiką trumpas motyvavimas laikomas tinkamu, jeigu jį pateikusi institucija prie aptariamo sprendimo prideda dokumentus, galinčius paaiškinti jos motyvus, arba daro nuorodą į dokumentą, kurį minėto sprendimo gavėja jau turi. Nagrinėjamu atveju ginčijamame sprendime pateikta pakankamai informacijos, kad ieškovė galėtų suprasti jo priėmimo pagrindą. Be kita ko, ECHA kalba apie ginčijamame sprendime padarytas aiškias nuorodas į reikšmės turinčių teisės aktų nuostatas ir dokumentus, į kuriuos buvo atsižvelgta. Dėl 2013 m. gruodžio 16 d. rašto, kuriuo remiasi ieškovė, ECHA paaiškina, kad atsakė į tame rašte pateiktas pastabas, net jeigu jis buvo klaidingai nusiųstas Apeliacinei komisijai.

31 Reikia priminti, kad motyvavimas, reikalaujamas pagal EB 253 straipsnį, turi atitikti nagrinėjamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Kiek tai konkrečiai susiję su individualių sprendimų motyvavimu, be tikslo leisti atlikti teisminę kontrolę, pareiga motyvuoti tokius sprendimus siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas gali turėti trūkumų, dėl kurių jo galiojimą galima ginčyti. Be to, reikalavimas pateikti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, be kita ko, į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvai apimtų visas faktines ir teisines aplinkybes, nes klausimas, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į tokio akto formuluotę, bet ir jo priėmimo aplinkybes bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 93 ir 94 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

32 Be to, reikia pažymėti, kad, siekiant apibrėžti MVĮ, tiek Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnyje, tiek Reglamento Nr. 340/2008 9 konstatuojamojoje dalyje ir 2 straipsnyje daroma nuoroda į Rekomendaciją 2003/361.

33 Rekomendacijos 2003/361 priedo 1 dalyje pateikta „Komisijos priimta labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžtis“. Šios dalies 2 straipsnio pavadinimas – „Darbuotojų skaičius ir finansinės ribos, į kuriuos atsižvelgiama nustatant įmonės kategoriją“.

34 Savarankiškos įmonės atveju, t. y. įmonės, kuri nelaikoma „įmone partnere“ arba „susijusia įmone“, kaip tai suprantama pagal Rekomendacijos 2003/361 priedo 3 straipsnio 2 ir 3 dalis, duomenys, įskaitant darbuotojų skaičių, nustatomi išimtinai remiantis tos įmonės ataskaitų duomenimis, kaip numatyta minėto priedo 6 straipsnio 1 dalyje.

35 Įmonių partnerių arba susijusių įmonių turinčios įmonės duomenys, įskaitant darbuotojų skaičių, nustatomi pagal įmonės ataskaitų duomenis ir kitus įmonės duomenis arba, jei yra, pagal įmonės konsoliduotųjų ataskaitų duomenis ar pagal konsoliduotųjų ataskaitų, į kurias įmonė įtraukta jas konsoliduojant, duomenis, kaip numatyta Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje. Pagal Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 2 dalies antrą ir trečią pastraipas prie šių duomenų reikia pridėti, pirma, įmonės partnerės – tiesioginių tiekėjų arba pirkėjų – duomenis proporcingai kapitalo arba balsavimo teisių (pasirenkant didesnį skaičių) procentinei daliai ir, antra, įmonės, kuri tiesiogiai arba netiesiogiai susijusi su aptariama įmone, 100 % duomenų, neįtrauktų į ataskaitas konsolidavimo metu.

36 Taikant Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 2 dalį aptariamos įmonės partnerių duomenys gaunami remiantis jų ataskaitų duomenimis ir kitais, jei yra konsoliduotais, jų duomenimis; prie tų duomenų pridedama 100 % įmonių, susijusių su tomis įmonėmis partnerėmis, duomenų, nebent jų duomenys jau yra įtraukti į ataskaitas konsolidavimo metu, kaip numatyta Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje. Su aptariama įmone susijusių įmonių duomenys gaunami remiantis jų ataskaitų duomenimis ir kitais, jei yra konsoliduotais, jų duomenimis. Prie tų duomenų pridedami *pro rata* bet kokių tos susijusios įmonės įmonių partnerių – tiesioginių tiekėjų arba pirkėjų – duomenys, nebent tų duomenų dalis, bent jau proporcinga kapitalo arba balsavimo teisių (pasirenkant didesnį skaičių) procentinei daliai, jau yra įtraukta į konsoliduotąsias ataskaitas; taip numatyta Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.

37 Nagrinėjamu atveju ECHA ginčijamame sprendime teigė, kad ieškovės įmonėje dirbo 250 arba daugiau asmenų, jos metinė apyvarta viršijo 50 mln. eurų, o metiniame balanse nurodyta vertė buvo didesnė kaip 43 mln. eurų. Todėl ECHA nusprendė, kad ieškovė negali būti laikoma maža įmone.

38 ECHA skaičiavimai buvo išsamiai išdėstyti prie ginčijamo sprendimo pridėtoje ataskaitoje. Toje ataskaitoje ECHA pakartojo įmonių, pripažintų „susijusiomis“ (*Marchi Industriale*) ir „partnerėmis“ (*Marfin* ir *Esseco Group*), duomenis ir vėliau pridėjo juos (visus ar dalį) prie ieškovės duomenų. Kalbant apie „partnerėmis“ pripažintas įmones, pažymėtina, kad ECHA, be kita ko, atsižvelgė į 49,9995 % *Esseco Group* duomenų. Apeliacinei komisijai klaidingai adresuotame 2013 m. gruodžio 16 d. rašte, į kurį, ECHA teigimu, buvo atsižvelgta per administracinę procedūrą, ieškovė nesutiko su atsižvelgimu į *Esseco Group* duomenis.

39 Iš pradžių reikia priminti ieškovės ir kitų įmonių ryšius klostantis faktinėms aplinkybėms. Pirmiausia ieškovė buvo susijusi su *Marchi Industriale*, nes šiai priklausė didžioji jos įstatinio kapitalo dalis. Toliau *Marchi Industriale* buvo *Marfin* (kuriai priklausė nuo 25 % iki 50 % jos įstatinio kapitalo) ir *Essemar* (kurios nuo 25 % iki 50 % įstatinio kapitalo priklausė *Marchi Industriale*) partnerė. Galiausiai, anot ECHA, *Essemar* buvo susijusi su *Esseco Group*, nes formaliai tai bendrovei priklausė didžioji pirmosios bendrovės įstatinio kapitalo dalis, taigi ir dauguma akcininkų balsavimo teisių; ieškovė pripažino šią aplinkybę per posėdį.

40 Pirma, atsižvelgiant, be kita ko, į reikšmės turinčias Rekomendacijos 2003/361 nuostatas dėl atsižvelgimo į *Marchi Industriale* ir *Marfin* duomenis reikia pažymėti, kad iš prie ginčijamo sprendimo pridėtos ataskaitos ieškovė galėjo sužinoti minėto sprendimo motyvus. Iš tų nuostatų ir nagrinėjamo atvejo aplinkybių aiškiai matyti, kad ECHA atsižvelgė į visus *Marchi Industriale*

duomenis, nes ši įmonė buvo susijusi su ieškove (pagal Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą), ir *pro rata* į *Marfin* duomenis, nes ši įmonė buvo su ieškovės susijusios įmonės (*Marchi Industriale*) partnerė (pagal Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą). Beje, šiame ieškinyje ieškovė neginčija konkrečiai atsižvelgimo į šių įmonių duomenis.

41 Antra, dėl ieškovės per administracinę procedūrą ginčyto ir šiame ieškinyje ginčijamo atsižvelgimo į *Esseco Group* duomenis reikia pažymėti, kad faktinė nagrinėjamo atvejo situacija nėra viena iš situacijų, numatytų Rekomendacijos 2003/361 priede. Iš tikrųjų Rekomendacijos 2003/361 priede numačius atsižvelgti į įmonių, kurios nėra aptariamos bendrovės tiesioginės tiekėjos arba pirkėjos, jame turimos omenyje tik su aptariamos įmonės partnerėmis susijusios įmonės (Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa) ir su aptariama įmone susijusių įmonių partnerės (Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa). Tačiau nagrinėjamu atveju *Esseco Group* yra su ieškove susijusios įmonės partnere susijusi įmonė.

42 Be to, iš nagrinėjamo atvejo aplinkybių nematyti, kad ieškovė yra *Esseco Group* partnerė, kaip tai prie ginčijamo sprendimo pridėtoje ataskaitoje taip pat pažymėjo ECHA, nepateikusi jokio kito paaiškinimo.

43 Galiausiai, kaip ECHA patvirtino per posėdį, ieškovei nebuvo nurodyta, kokiu teisiniu pagrindu remiantis panaudoti *Esseco Group* duomenys. Konkrečiai kalbant, ECHA paaiškino, kad jos dokumentuose nurodyta Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa nebuvo minima per administracinę procedūrą. Be to, rėmimasis Bendrajame Teisme šiuo teisiniu pagrindu, susijusiu su įmonėmis, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusiomis su aptariama įmone, prieštarauja įmonės partnerės kvalifikavimui, kurį ECHA atliko prie ginčijamo sprendimo pridėtoje ataskaitoje.

44 Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo motyvavimas neleidžia ieškovei sužinoti to sprendimo motyvų, susijusių su atsižvelgimu į *Esseco Group* duomenis, o Bendrajam Teismui – vykdyti jo kontrolės.

45 Todėl reikia pritarti grindžiant ieškinį pateiktam pirmajam ieškinio pagrindui ir atitinkamai panaikinti ginčijamą sprendimą, o antrąjį pagrindą palikti nenagrinėtą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

46 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ECHA pralaimėjo bylą, o ieškovė nereikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidų, reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

nusprendžia:

1. Panaikinti 2014 m. gegužės 28 d. Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) sprendimą SME(2013) 4672.

2. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Paskelbta 2016 m. rugsėjo 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.